

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 36 0 K 062636 24 Kž
Zenica, 27.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Zenici u vijeću sastavljenom od sudija Maličbegović Enesa, kao predsjednika vijeća, te sudija Tešnjak Nermina i Jukić Ismara, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Burić Sabahete, u krivičnom predmetu protiv optuženog Šemić Halima, zbog krivičnog djela zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, odlučujući povodom žalbe branitelja optuženog Mušija Semira advokata iz Kaknja, podnesene protiv presude Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 K 062636 22 K od 29.11.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.02.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja optuženog Šemić Halima i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 K 062636 22 K od 29.11.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 K 062636 22 K od 29.11.2023. godine, optuženi Šemić Halim oglašen je krivim da je u vrijeme, mjestu i na način kako je to поближе opisano u izreci presude počinio krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, pa mu je sud primjenom citiranih zakonskih propisa, te uz primjenu člana 42., 49., 60. i 62. KZ FBiH, izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci od pravosnažnosti presude ne počinu novo krivično djelo. Istom presudom odredbom člana 202. stav 1. ZKP FBiH optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka, i to plaćanje paušalnih troškova postupka u iznosu od 100,00 KM, koje je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je izjavio branitelj optuženog Mušija Semir, advokat iz Kaknja, presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o troškovima postupka i odluke o kazni, s prijedlogom da se žalba uvaži pobijana presuda preinači na način da optuženog oslobodi od optužbe ili presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu člana 319. ZKP-a FBiH bez prisustva stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Drugostepeni sud je ispitao pobijanu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom a u skladu sa članom 321. ZKP-a F BiH, pazeći po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon te je odlučeno kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalbom branitelja optuženog se tvrdi da je potvrda Mjesne zajednice Povezice broj: ... od 25.12.2029. godine kao materijalni dokaz pribavljena suprotno odredbi člana 79. stav 2. ZKP FBiH kojom je propisano da naredbu za oduzimanje predmeta izdaje sud na prijedlog tužitelja ili na prijedlog ovlaštene službe ne osobe koja je dobila odobrenje od tužitelja te da je zaključak suda da je navedena potvrda pribavljena na zakonit način pogrešan, suviše generalizovan, te da isti nema zakonskog utemeljenja. Nije postojala opasnost od odlaganja oduzimanja te potvrde na način kako je to učinila policija te da se na tom dokazu nije mogla zasnovati osuđujuća presuda.

Navedeni žalbeni prigovori nisu osnovani.

Navedenim argumentima žalbe iznesenim u prilog tvrdnje o počinjenom obliku bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. sta 2. u vezi sa članom 79. stav 2. ZKP FBiH, po ocjeni ovog suda ne može se dovesti u pitanje način analize i ocjene koju je dao prvostepeni sud u svojoj odluci te potom pravilno zaključio da je predmetna potvrda, pribavljena na zakonit način. Naime, iz dokaza u spisu proizilazi da je svjedok B. K. samoinicijativno donio potvrdu na dan kada je dao iskaz u svojstvu svjedoka te se o toj potvrdi izjašnjavao u svom iskazu kao svjedok a nakon toga je tu potvrdu predao ovlaštenim policijskim službenicima bez ikakve prisile. Učinio je to dobrovoljno i ta potvrda je precizno i detaljno opisana kao predmet koji privremeno oduzet od svjedoka, o čemu je izdata odgovarajuća potvrda svjedoku o privremenom oduzimanju predmeta Uprava policije MUP ZDK Broj: ... od 02.06.2022. godine o čemu je sačinjena i fotodokumentacija broj: ... sa datumom fotografisanja 02.06.2022. godine. Iz fotodokumentacije proizilazi, dakle, da je navedena potvrda fotografski fiksirana (fotografisana), zatim upakovana u bijelu kovertu i u konačnici obilježena kao dokaz trakom (žuta traka sa natpisom "evidence"). Vjerodostojnost i originalnost navedenog predmeta koji je oduzet na naprijed opisani način od svjedoka B. K. potvrdio je i sam svjedok B. K. na glavnom pretresu, nakon što mu je postupajući tužilac predočio predmetnu potvrdu. Dakle, svjedok je potvrdio njenu autentičnost odnosno istovjetnost čime se u cijelosti opovrgavaju žalbeni navodi kojima se tvrdi da je predmetna potvrda pribavljena na nezakonit način, te je posljedično tome pravilan zaključak prvostepenog suda da se ne radi o nezakonitom dokazu. Osim toga opšta građanska dužnost da sva lica koja drže određene predmete koji mogu poslužiti kao dokaz pri utvrđivanju činjenica u krivičnom postupku, je da na zahtjev organa krivičnog postupka predaju te predmete. Prinudno oduzimanje predmeta koji mogu poslužiti kao dokaz, dakle, predmeta koje osobe ne žele predati dobrovoljno, moguće je samo po prethodno pribavljenoj naredbi suda odnosno tužilaštva. Kako se u konkretnom slučaju nedvojbeno radilo o dobrovoljnoj predaji predmetne potvrde to nije bilo potrebno tražiti naredbu suda da bi se ta potvrda oduzela od svjedoka B. K. jer je isti navedenu potvrdu dobrovoljno predao bez bilo kakvog protivljenja ovlaštenom službenom licu.

Kada se radi o prigovorima žalbe da prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije pravilno utvrdio činjenično stanje pri čemu žalitelj ističe da svjedoci B. A., O. J., Š. A. K. E. i M. A. su istakli u svojim izjavama da nemaju nikakva neposredna saznanja o počinjenju istog od strane optuženog te da se postavlja pitanje na osnovu čega je sud utvrdio počinjenje djela od strane optuženog, ovaj sud u te navode nalazi neosnovanim i neargumentiranim. Naime, žalitelj pri ovome generalnom stavu u potpunosti gubi iz vida upravo jasan, određen i uvjerljiv iskaz svjedoka B.

K. koji je dat na glavnom pretresu i iz kog iskaza neposredno proizilaze bitne činjenice i okolnosti koje ukazuju da je optuženi počinio predmetno krivično djelo. Svjedok B. je potvrdio da mu je optuženi Halim, kao predsjednik MZ Povezice, sačinio, potpisao i ovjerio pečatom Mjesne zajednice potvrdu broj: ... od 25.12.2019. godine, u kojoj je sadržajno konstatovano: „ da se potvrda izdaje na zahtjev B. K. na upit za upit za korištenje parcele koja pripada MZ Poveznice po katastru broj: 435 K.O. D. na privremeno korištenje. Odobraje se korištenje iste parcele u periodu od 25.12.2019. godine do 25.08.2020. godine. Potvrda se ne može koristiti u druge svrhe“. Ni odbrana tokom krivičnog postupka nije sporila postojanje a ni sadržaj citirane potvrde kao ni činjenicu da je B. K. na osnovu navedene potvrde, ušao u posjed parcele koja je u suvlasništvu i suposjedu Mjesne zajednice u dijelu 1/3 k.č. 511/1 K.O. D. a koju je B. K. koristio bez naknade, koju činjenicu su potvrdili i svjedoci A. B., J. O. i dr. koje je branitelj u žalbi pomenuo.

Sve odlučne činjenice prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio i zaključke o krivičnom djelu i krivici, na jasan i određen način, nakon analize i ocjene svih provedenih dokaza, prezentirao u pobijanoj odluci, koji zaključci se ne mogu dovesti u sumnju žalbenim navodima branitelja kojima se osporava postojanje krivičnog djela na strani optuženog.

Prvostepeni sud se u svojoj odluci detaljno izjasnio i u pogledu negiranja odbrane da nije nastala bilo kakva posljedica od krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret te se osporava da je bilo kakvu korist imao B. K.. Navedena tvrdnja je također u cijelosti učinjena neosnovanom detaljnim obrazloženjem koje prvostepeni sud daje u vezi posljedice djela (na strani 18. posljednji pasus, kao i na strani 19. pasus prvi) i na te razloge se upućuje žalitelj. Osim toga ni sam žalitelj ne spori ovu činjenicu jer u žalbi navodi da na toj parceli nije samo svoje vozilo parkirao B. K. nego i ostali, odnosno njegovi rođaci, a radilo se o šest vozila. Upravo ove okolnosti i proizilaze iz iskaza svjedoka B. K., a i nebitno je za postojanje krivičnog djela to što su osim B. K. navedenu parcelu svakako uz saglasnost B. K. koristili i drugi.

Sa navedenih razloga ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u pogledu relevantnih činjenica i okolnosti i na isto pravilno primijenio odredbe krivičnog zakona, kada je radnje optuženog kako su opisane u činjeničnom dijelu izreke pobijane presude kvalifikovao kao krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, za koje je optuženog Šemić Halima i oglasio krivim.

Kada se radi o troškovima krivičnog postupka o istima je po nalaženju ovog suda pravilno odlučeno a branitelj ovaj žalbeni osnov i uopšte i ne obrazlaže nego samo navodi u uvodu žalbe, kao i žalbeni osnov koji se odnosi na odluku o kazni, koju je ovaj sud ispitao u smislu člana 323. ZKP FBiH te nalazi da je izrečena uslovna osuda optuženom, kao u izreci pobijane presude, adekvatna krivično-pravna sankcija koja predstavlja prijetnju kaznom kojom će se i po nalaženju ovog suda moći ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, kao i svrha uslovne osude predviđena članom 60. stav 2. KZ FBiH.

Sa naprijed iznesenih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude temeljem čl. 328. ZKP FBiH.

Zapisničar
Burić Sabaheta

Predsjednik vijeća
Maličbegović Enes